

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 569/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Милановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 5К.бр.144/2022 од 20.11.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.27/25 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Милановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 5К.бр.144/2022 од 20.11.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.27/25 од 11.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији 5К.бр.144/2022 од 20.11.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 60.000,00 (шездесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом малолетна оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.27/25 од 11.03.2025. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Милановића, па је преиначена пресуда Основног суда у Куршумлији 5К.бр.144/2022 од 20.11.2024. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у

Прокупљу окривљеног АА због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, применом члана 58. став 2. КЗ, ослободио од казне, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Милановић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд сагласно одредби члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП усвоји поднети захтев, те да укине у потврђујућем делу пресуду Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.27/25 од 11.03.2025. године и предмет врати том суду на суђење, али пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбачити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да побијаним нижестепеним пресудама није потпуно решен предмет оптужбе. Међутим, бранилац постојање по њему ове повреде закона, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што износи сопствену оцену изведених доказа и то посебно налаза и мишљења Универзитета у Новом Саду, Факултет техничких наука, Департман за саобраћај и образлаже свој став да је јавни тужилац у конкретном случају морао да за извршење кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ поред окривљеног АА оптужи и ВВ, другог учесника у предметној саобраћајној незгоди, истицањем да како из утврђеног чињеничног стања произилази да је до предметне саобраћајне незгоде дошло пропустом не само на страни окривљеног АА, већ и на страни другог њеног учесника и то ВВ који је критичном приликом био у алкохолисаном стању и својим возилом прекорачио дозвољену брзину кретања кроз насељено место, то је суд требало да

јавном тужиоцу ОЈТ у Куршумлији врати да уреди оптужни акт, тако што ће истим обухватити и ВВ који је у настанку предметне саобраћајне незгоде имао подједнаки допринос као и окривљени АА.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног, иако формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 1. тачка 8. ЗКП), суштински својим наводима у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа и свој став да је јавни тужилац у конкретном случају за извршење кривичног дела угрожаваће јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ поред окривљеног АА морао да оптужи и ВВ, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у поднетом захтеву не указује у чему се конкретно састоје повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, односно уопште не наводи који конкретно доказ на коме је заснована побијана правноснажна пресуда је незаконит и у чему се тачно састоји његова незаконитост, те не наводи како је то суд повредио кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**